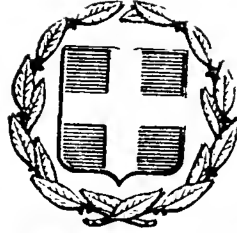

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 194

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 960

Περὶ ἐπιβολῆς ὑποχρεώσεων πρὸς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν των κτιρίων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

"Αρθρον 1.

1. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν παντὸς κτιρίου ἐπιβάλλεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεων πρὸς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρεώσεις τοῦ κυρίου ἢ τῶν συγκυρίων τοῦ κτιρίου δύναται νὰ ἐκπληρῶνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει:

α) Διὰ δημιουργίας τῶν ἐστεγασμένων ἢ μὴ χώρων, τῶν ἀπαιτουμένων θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου, ἐφ' οὗ τὸ κτίριον.

β) Διὰ δημιουργίας τῶν ὡς ἄνω χώρων εἰς ἕτερον κατάλληλον ἀκίνητον μὴ ἀπέχον τοῦ ἐξυπηρετουμένου κτιρίου πλέον τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) μέτρων, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζεται ὑπὸ τῶν κατὰ τας παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου Π. Δ/των ἢ τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀποφάσεων.

γ) Διὰ καταβολῆς χρηματικῆς εἰσφορᾶς ἀναλόγως τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸ ἐξυπηρετούμενον κτίριον θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη, ὑπολογιζομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος, καταβάλλεται ὡς συμμετοχὴ διὰ τὴν κατασκευὴν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὸ ἄρθρον 6 ὁριζόμενα.

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας οἰκοδομῆς.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις α καὶ β τῆς προηγουμένης παραγράφου οἱ χῶροι σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἀνήκουν κατὰ κυριότητα εἰς τὸν κύριον ἢ τοὺς συγκυρίους τοῦ ἐξυπηρετουμένου κτιρίου ἢ ἑκάστης ἐπ' αὐτοῦ διηρημένης ἰδιοκτησίας καὶ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἰδιαιτέρως ἀντικείμενον κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος, ἐφ' ὅσον χρόνον ὑφίσταται τὸ ἐξυπηρετούμενον κτίριον. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ αὐτοτελὴς μεταβίβασις τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ τοῦ τοιούτου χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, ἐὰν ὑπὲρ τοῦ διὰ τοῦ χώρου τούτου ἐξυπηρετουμένου κτιρίου ἢ διηρημένης ἰδιοκτησίας ἐξασφαλίζεται συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικωτέρας προϋποθέσεις τῆς παραγράφου ταύτης, ἕτερος ἐν λειτουργίᾳ τοιοῦτος χῶρος πληρῶν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ παρόντος νόμου.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀκινήτων τὰ ὁποῖα ἐμπίπτουν εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις δημιουργίας χώρου σταθμεύσεως ὡς αὗται καθορίζονται ὑπὸ τῶν Π. Δ/των τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζεται μόνον ἡ περίπτωσις β ἢ γ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ καὶ μόνον ἡ περίπτωσις γ.

5. Διὰ τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 Π. Δ/των ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου δύναται, μετ' ἐκτίμησιν τῶν κυκλοφοριακῶν καὶ πολεοδομικῶν συνθηκῶν, νὰ ἀποκλείεται, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περιπτώσεων β καὶ γ τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς τὰς περιπτώσεις κτιρίων μὴ χρησιμοποιουμένων ἀμιγῶς διὰ κατοικίαν, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς χρήσεώς των προκαλοῦν ηὐξημένην κίνησιν ὀχημάτων, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις μεγάλων συγκροτημάτων προοριζομένων διὰ κατοικίας. Ἡ δι' οἱονδήποτε λόγον ἀδυναμία ἐκπληρώσεως τῆς κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ὑποχρεώσεως συνεπάγεται τὴν μὴ χορήγησιν τῆς ἀδείας οἰκοδομῆς.

"Αρθρον 2.

1. Διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων καθορίζονται, διὰ περιοχὰς ἐντὸς τῆς Μείζονος Περιοχῆς Πρωτευούσης, ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν θέσεων σταθμεύσεως καὶ τὰ τῆς ἀναγωγῆς αὐτῶν εἰς ἐπιφάνειαν χώρου σταθμεύσεως κατὰ κατηγορίας ὀχημάτων ἀνὰ κτίριον ἢ διηρημένην ἐπ' αὐτοῦ ἰδιοκτησίαν βάσει τῆς χρήσεως καὶ τῆς θέσεως τῶν κτιρίων, τοῦ μεγέθους αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν γένει κυκλοφοριακῶν, πολεοδομικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῶν ἐν λόγῳ περιοχῶν. Κατὰ τὴν τυχὸν τροποποίησιν τοῦ Δ/τος τούτου, δὲν δύναται νὰ μειοῦται ὁ διὰ τοῦ προγενεστέρου καθορισθεὶς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέσεων σταθμεύσεως ὀχημάτων.

2. Δι' ὁμοίων Π. Δ/των ἐκδιδομένων κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τὰ κριτήρια τῆς προηγουμένης παραγράφου καθορίζονται ἀνώτατα καὶ κατώτατα ὅρια τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως καὶ διὰ τὰς ἄλλας πόλεις ἢ οἰκισμούς, ἔχοντας ἐγκεκριμένον ρυμοτομικὸν σχέδιον ἢ μή, ἢ τμήματα αὐτῶν ἢ κτίρια ἀνεγειρόμενα ἐκτὸς ρυμοτομικῶν σχεδίων καὶ ἐκτὸς νομίμως ὑφισταμένων οἰκισμῶν. Κατὰ τὴν τυχὸν τροποποίησιν τῶν Δ/των τούτων, δὲν δύνανται νὰ μειοῦνται τὰ διὰ τῶν προγενεστέρων καθορισθέντα ἀνώτατα καὶ κα[illegible] ὅρια τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ θέσεως σταθμεύσεως [illegible]των.

3. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργ[illegible] μοσίων Ἔργων, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσί[illegible] γων ὡς καὶ τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ [illegible]

ἢ μετὰ πάροδον ἀπράκτου μηνιαίας προθεσμίας ἀφ' ἧς ἐζητήθη ἡ τελευταία αὕτη γνώμη, δύναται διὰ τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένας περιοχάς, νὰ ἀπαγορεύεται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἡ δημιουργία χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων εἰς περιοχὰς ἢ τμήματα αὐτῶν ἢ συγκεκριμένας ὁδοὺς καὶ πλατείας ἢ μεμονωμένα οἰκόπεδα λόγῳ χρήσεως, ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων αὐτῶν ἢ διότι λόγοι πολεοδομικοί, κυκλοφοριακοί, αἰσθητικοί, προστασίας περιβάλλοντος, ἐπιβάλλουν τοῦτο ἢ διότι ὑφίστανται εἰς τὴν περιοχὴν ἐπαρκεῖς χῶροι δημοσίας χρήσεως σταθμεύσεως αὐτοκινήτων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐφαρμόζεται ἡ περίπτωσις β' ἢ γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἢ καὶ μόνον ἡ περίπτωσις γ'. Διὰ τῶν αὐτῶν Π. Δ/των δύναται νὰ ἐπιβάλλωνται ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων (ἐστεγασμένου ὑπεργείου ἢ ὑπογείου ἢ ὑπαιθρίου), ἀναλόγως τῶν ὡς ἄνω πολεοδομικῶν καὶ λοιπῶν συνθηκῶν τῆς περιοχῆς ὡς καὶ νὰ ρυθμίζεται πᾶν συναφὲς πρὸς τ' ἀνωτέρω θέμα.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ μετὰ πάροδον ἀπράκτου μηνιαίας προθεσμίας, ἀφ' ἧς ἐζητήθη ἡ γνώμη αὕτη καὶ τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον, ἡ διαδικασία ἐκδόσεως καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια καθορίζονται εἰδικώτερον διὰ τῶν κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου Π. Δ/των, ὁρίζονται, δι' ἕκαστον οἰκισμὸν ἢ τμῆμα τούτου ἢ συγκεκριμένας ὁδοὺς καὶ πλατείας ἢ μεμονωμένα οἰκόπεδα ἢ ἐκτὸς οἰκισμοῦ περιοχὰς ἢ τμήματα ἢ θέσεις τούτων, ὁ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω Π. Δ/των ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, αἱ εἰδικώτεραι θέσεις εἰς τὰς ὁποίας ἀπαγορεύεται ἡ δημιουργία χώρων σταθμεύσεως ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος μὴ καθοριζομένη εἰδικῶς διὰ τὴν ἐν λόγῳ περιοχὴν ὑπὸ τῶν Δ/των τούτων. Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, αἱ εἰς ἑκάστην περίπτωσιν κυκλοφοριακαί, πολεοδομικαί, αἰσθητικαὶ καὶ λοιπαὶ τοπικαὶ συνθῆκαι, ὡς καὶ αἱ συνθῆκαι προστασίας τοῦ περιβάλλοντος.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς περίπτωσιν προσθήκης καθ' ὕψος ἢ ἐπέκτασιν ὑφισταμένου κτιρίου, αἱ θέσεις σταθμεύσεως ὑπολογίζονται βάσει τῆς ἐπιφανείας προσθήκης τοῦ κτιρίου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν Π. Δ/των τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Διὰ τῶν Π. Διαταγμάτων τούτων δύνανται νὰ καθορίζωνται αἱ περιπτώσεις προσθηκῶν ἐπὶ ὑφισταμένων κτιρίων αἱ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν τῶν προσθηκῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ ὀγδόντα (80) τετραγωνικὰ μέτρα, τὸ δὲ συνολικὸν ἐμβαδὸν τοῦ ὑφισταμένου κτιρίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ προσθήκη, τὰ διακόσια (200) τετραγωνικὰ μέτρα.

2. Εἰς περίπτωσιν μεταβολῆς τῆς χρήσεως τῶν κτιρίων ἢ μέρους αὐτῶν, συνεπαγομένης αὔξησιν τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος θέσεων σταθμεύσεως, ἐπιβάλλεται ἡ δημιουργία τῶν ἐπὶ πλέον θέσεων σταθμεύσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ἡ τοιαύτη νέα χρῆσις. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τῆς εἰσφορᾶς, ἥτις ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐπὶ πλέον θέσεις σταθμεύσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ προστίμου. Διὰ τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διατάξεις τῆς ἑπομένης παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρούσης παραγράφου προκειμένου περὶ χρήσεων διὰ τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις ἡ χορήγησις ἀδείας οἱασδήποτε Ἀρχῆς, ἡ ἄδεια αὕτη δὲν χορηγεῖται ἄνευ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων πρὸς δημιουργίαν τῶν θέσεων σταθμεύσεως.

3. Διὰ τὴν μεταβολὴν χρήσεως τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, ἐκτελουμένην αὐθαιρέτως, οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 458 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπιβολὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὸ τριπλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος εἰσφορᾶς, ἥτις ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν ὑπ' ὄψιν χῶρον σταθμεύσεως κατὰ τὸν χρόνον ἐπιβολῆς τοῦ προστίμου. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου ὡς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ἀκινήτου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατόπιν ἐκθέσεως ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς οἰκείας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, δι' ἧς τῆς ὁποίας διαπιστοῦται ἡ μεταβολὴ τῆς χρήσεως. Τυχὸν ἀπαιτούμενα τεχνικὰ στοιχεῖα δύναται νὰ ζητηθοῦν ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας Πολεοδομικὰς Ἀρχάς. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ προστίμου καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπιβολῆς αὐτοῦ διαφορῶν, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ πλοίων νομοθεσίας.

4. Ὁ αὐτογνωμόνως καταλαμβάνων χῶρον σταθμεύσεως, προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 2 τοῦ Ν. 894/1979 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ διὰ τοῦ Ν. 614/1977 κυρωθέντος Κώδικος Ὁδικῆς Κυκλοφορίας» τοῦ ἐν αὐτῷ προβλεπομένου προστίμου δεκαπλασιαζομένου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὑφίσταται σήμανσις τοῦ ὡς ἄνω χώρου σταθμεύσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Δύναται νὰ ἐπιβάλλεται ἡ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ὑποχρέωσις πρὸς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων καὶ ἐπὶ ὑφισταμένων πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κτιρίων κειμένων ἐντὸς ἢ ἐκτὸς ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου, ἐφ' ὅσον τὰ κτίρια ταῦτα, ὡς ἐκ τῆς χρήσεώς των προκαλοῦν ηὐξημένην κίνησιν ὀχημάτων ἐκ τῆς ὁποίας παρακωλύεται ἡ κυκλοφορία ἢ ἐν γένει ἡ λειτουργικότης τῆς περιοχῆς ἢ θίγεται αἰσθητῶς τὸ φυσικὸν καὶ πολιτιστικὸν περιβάλλον. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἐνεργεῖται εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου/16 Αὐγούστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων, κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν». Ἡ ἔκδοσις τῶν Δ/των τούτων χωρεῖ μετὰ τὴν δι' ἐκθέσεως τῶν ἁρμοδίων πολεοδομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων διαπίστωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν κατὰ τὰ ἄνω προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Π. Δ/των καθορίζεται πᾶσα ἑτέρα συναφὴς ὑποχρέωσις τῶν κυρίων ἢ συγκυρίων ἢ τῶν ἐχόντων τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτιρίου, τάσσεται προθεσμία διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐνδιαφερομένων τῶν ὡς ἄνω ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων καὶ ρυθμίζεται ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω τασσομένης προθεσμίας ἐφαρμόζονται κατὰ τῶν ὑποχρέων ἡ διακοπὴ χρήσεως καὶ ἐπιβολὴ ποινῆς καὶ προστίμου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ κατὰ τὴν περίπτωσιν γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 εἰσφορὰ ὑπολογίζεται βάσει τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸ ἀνεγειρόμενον κτίριον θέσεων σταθμεύσεως, μειουμένου κατὰ τὸν ἀριθμὸν θέσεων τῶν ἐξασφαλιζομένων κατὰ τὰς περιπτώσεις α καὶ β τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1.

2. Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἀνὰ θέσιν σταθμεύσεως ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου, ὑπολογίζεται εἰς δραχμάς, βάσει τῆς ἀξίας γῆς ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον γηπέδου, ἐφ' οὗ τὸ κτίριον καὶ ἀναλόγως τοῦ ἰσχύοντος διὰ τὸ ὑπ' ὄψιν γήπεδον συντελεστοῦ δομήσεως, ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ συντελεστὴν δομήσεως μικρότερον ἢ ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἕνα (1) ἡ ἀνὰ θέσιν σταθμεύσεως εἰσφορὰ καθορίζεται ἴση πρὸς τὸ 20πλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου γῆς.

β) Διὰ συντελεστὴν δομήσεως μεγαλύτερον τοῦ ἕνα (1) ἢ ἀνὰ θέσιν σταθμεύσεως εἰσφορὰ καθορίζεται ἴση πρὸς τὸ 20πλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου γῆς, διῃρημένου διὰ τοῦ ἀντιστοίχου συντελεστοῦ δομήσεως καὶ πάντως οὐχὶ μικροτέρα τοῦ πενταπλασίου τῆς ἀξίας ταύτης.

3. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων διὰ τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται ὑποχρεωτικῶς μόνον ἡ περίπτωσις γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἡ εἰσφορὰ καθορίζεται εἰς τὰ ἓξ δέκα (6/10) τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προκυπτούσης.

4. Ἡ εἰσφορὰ εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἔσοδον ἀποδιδόμενον εἰς τὸ «Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐφαρμογῆς Ρυθμιστικῶν καὶ Πολεοδομικῶν Σχεδίων» (ΕΤΕΡΠΣ), διατίθεται κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 6 ὁριζόμενα, βαρύνει τὸ πρόσωπον ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται ἡ ἄδεια οἰκοδομῆς καὶ ἐπιστρέφεται εἰς περίπτωσιν τῆς δι᾽ οἱονδήποτε λόγον μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἀδείας ταύτης προβλεπομένων ἐργασιῶν.

5. Ἡ εἰσφορὰ ὑπολογίζεται, κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, βάσει τῆς ἀξίας τῆς γῆς κατὰ τὸν χρόνον ἐκδόσεως τῆς ἀδείας, ὡς αὕτη λαμβάνεται ὑπ᾽ ὄψιν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ πλοίων.

Ἡ ἐπὶ τῇ δηλουμένῃ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἀξίᾳ γῆς προκύπτουσα εἰσφορὰ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑπὲρ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας, καὶ ἀποδίδεται εἰς αὐτὸ ἐντὸς τριμήνου τὸ ἀργότερον. Ἡ σχετικὴ δήλωσις ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τὸν ἁρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς Οἰκονομικὸς Ἔφορος καθίσταται ἁρμόδιος διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀγοραίας ἀξίας (προσωρινὸν καὶ ὁριστικὸν) καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς διαφορᾶς τῆς προκυπτούσης μετ᾽ ἔλεγχον τῆς δηλωθείσης ἀξίας τῆς γῆς βάσει τῶν στοιχείων, ὡς πρὸς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν θέσεων σταθμεύσεως, τῶν σημειουμένων ἐπὶ τῆς δηλώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας Πολεοδομικῆς Ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῆς εἰσφορᾶς καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς διαφορῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ πλοίων νομοθεσίας. Ἡ βεβαιουμένη διαφορὰ εἰσφορᾶς εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς περὶ τῶν Δημοσίων Ἐσόδων κειμένας διατάξεις καὶ ἀποδίδεται τὸ ἀργότερον ἐντὸς τριμήνου εἰς τὸ ΕΤΕΡΠΣ.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν δύναται νὰ καταβάλῃ πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς μόνον τὸ ἥμισυ τῆς βάσει τῆς δηλώσεώς του εἰσφορᾶς. Τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς εἰσφορᾶς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην βεβαιοῦται εἰς βάρος του καὶ τυγχάνει καταβλητέον πρὸ τῆς οἱασδήποτε παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὸ ἀκίνητον ὑπὸ τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ, ἐξαιρουμένης τῆς ἐργοταξιακῆς παροχῆς καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τῆς τριετίας ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πρώτου ἡμίσεος.

Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀπαιτήσεως διὰ τὸ πιστούμενον τοῦτο ἥμισυ τῆς εἰσφορᾶς παρέχεται ἰσόποσος ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ Τραπέζης ἢ τοῦ ΤΣΜΕΔΕ ἢ ἐμπράγματος ἀσφάλεια ἢ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις παρεχομένη ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, ἐὰν ἡ τελευταία κρίνεται ἐπαρκὴς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁριζόμενα διὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεων.

6. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων τῆς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένης εἰσφορᾶς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος 757/1969 «περὶ τῆς διαρθρώσεως τῶν Δημοσίων Ταμείων κλπ.» καὶ τοῦ Ν. Δ/τος 356/1974 «περὶ Κώδικος Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

7. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ ρυθμίζωνται πάντα τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀνάγονται εἰς τὴν βεβαίωσιν, εἴσπραξιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἔσοδον τοῦ ΕΤΕΡΠΣ, ὡς καὶ τὸ προϊὸν τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος προστίμων τὰ ὁποῖα ἐπίσης περιέρχονται εἰς τὸ ΕΤΕΡΠΣ, διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν δημιουργίαν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς περιοχῆς ἐξ ἧς τοῦτο προέρχεται. Πρὸς τοῦτο χρηματοδοτοῦνται ἢ δανειοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ κατὰ προτεραιότητα α) Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἢ Δημοτικαὶ ἢ Κοινοτικαὶ Ἐπιχειρήσεις, β) δημόσιαι ἐπιχειρήσεις, γ) Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὠφελείας ἢ καὶ δανειοδοτοῦνται συνεταιρισμοὶ ἢ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω προστίμων ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ ἐντὸς τριμήνου εἰς τοὺς οἰκείους Δήμους ἢ Κοινότητας, χρησιμοποιούμενον πάντοτε διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

2. Ἀπὸ τῆς δημιουργίας δημοσίας χρήσεως χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1, παρέχεται δικαίωμα προτεραιότητος ἀποκτήσεως χώρου σταθμεύσεως ἢ καὶ ἁπλῆς σταθμεύσεως εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, διὰ τοὺς ἔχοντας καταβάλει τὸ σύνολον τῆς ἐπὶ τῇ δηλώσει κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος ὀφειλομένης εἰσφορᾶς, ἐφ᾽ ὅσον ὁ χῶρος σταθμεύσεως δὲν ἀπέχει πλέον τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) μέτρων ἀπὸ τοῦ κτιρίου διὰ τὸ ὁποῖον κατεβλήθη ἡ εἰσφορά. Τὸ ἑκάστοτε καθοριζόμενον χρηματικὸν ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ χώρου σταθμεύσεως καὶ τὴν παροχὴν δικαιώματος σταθμεύσεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σταθμοὺς μειοῦται διὰ τοὺς κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον δικαιούχους, ὡς ἑξῆς:

α. Εἰς τὰ δύο δέκατα (2/10) ἐὰν ἡ δημιουργία τοῦ χώρου σταθμεύσεως καὶ ἡ παροχὴ τοῦ εἰς αὐτὸν δικαιώματος σταθμεύσεως πραγματοποιηθοῦν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς οἰκοδομικῆς ἀδείας.

β. Εἰς τὰ τέσσαρα δέκατα (4/10) ἐὰν αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις πραγματοποιηθοῦν μετὰ τὴν διετίαν καὶ μέχρι τῆς τετραετίας καὶ

γ. Εἰς τὰ πέντε δέκατα (5/10) ἐὰν αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις πραγματοποιηθοῦν μετὰ τὴν τετραετίαν.

3. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ ρυθμισθῇ πᾶν θέμα αναγόμενον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ διάθεσιν τῶν ἐσόδων τῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν περιοχὴν ἐκ τῆς ὁποίας αὕτη προέρχεται.

4. Δι᾽ ὁμοίων ἀποφάσεων καθορίζεται, εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρηματοδότησιν, ἢ δανειοδότησιν καὶ τὰ τῶν ὅρων τούτων, εἰς τὰ τῆς παροχῆς δικαιώματος σταθμεύσεως ἐντὸς τῶν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως καὶ πᾶσα ἐν γένει συναφὴς λεπτομέρεια.

5. Αἱ θέσεις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ χρηματοδοτήσεως ἢ δανειοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ ἢ πρωτοβουλία τοῦ Δημοσίου δημιουργουμένων δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων καθορίζονται συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 3 καὶ 70 τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 17 Ἰουλίου/16 Αὐγούστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ἢ ὑπὸ τῶν πολεοδομικῶν μελετῶν τῶν ἐγκρινομένων κατὰ τὸν Ν. 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν».

Ἡ δημιουργία τῶν χώρων τούτων σταθμεύσεως συνιστᾷ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων ἀκινήτων, ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν δημιουργίαν τοῦ χώρου σταθμεύσεως Δημοσίου ἢ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ ἢ Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ ἐπιχειρήσεως ἢ δημοσίας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπιχειρήσεως μικτῆς οἰκονομίας ἢ ἑτέρου νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἑταιρείας μικτῆς οἰκονομίας δύνανται νὰ συμμετέχουν Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἢ ἕτεροι δημόσιοι ὀργανισμοὶ ἢ ἐπιχειρήσεις μετὰ ἰδιωτῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐχόντων διὰ τὴν συγκεκριμένην περιοχήν, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 6 δικαίωμα προτιμήσεως. Προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ καὶ δαπάναις ἀμιγῶς ἰδιωτικοῦ φορέως, αὕτη διενεργεῖται μόνον ἐὰν ὁ οἰκεῖος Δῆμος ἢ Κοινότης δηλώσῃ ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται πρὸς δημιουργίαν τοῦ συγκεκριμένου χώρου σταθμεύσεως ἢ ἐὰν παρέλθῃ ἄπρακτος δίμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεώς του.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 239/1967 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προστεθὲν ἐδάφιον μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: «Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πάγιον ποσοστὸν ἐξ 25%, τὸ ὁποῖον ἐκπίπτεται καὶ ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐπὶ ἐκμισθουμένων ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, περιορίζεται εἰς 10% ἐπὶ ἐκμισθουμένων ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων καταστημάτων, γραφείων καὶ ἀποθηκῶν, ὡς καὶ γηπέδων χρησιμοποιουμένων ὡς χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων».

2. Ἡ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀντικατασταθεῖσα διάταξις, ὡς μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἰσχύει, ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1979 καὶ ἑξῆς κτωμένων εἰσοδημάτων.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, δύνανται νὰ καθορίζωνται, γενικῶς ἢ κατὰ ἰσχύοντα συστήματα δομήσεως, εἰδικοὶ ὅροι ὡς πρὸς τὴν δόμησιν καὶ διαμόρφωσιν τῶν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων. Εἰς τοὺς εἰδικοὺς τούτους ὅρους περιλαμβάνονται καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ὕψους ὀρόφου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀρόφων, ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως, τὰ τῆς διαμορφώσεως εἰς τὸ ἰσόγειον τῶν εἰσόδων τῶν χώρων τούτων καὶ τῆς τυχὸν ἕνεκα τούτου καταλήψεως πρασιῶν, τὰ τῆς προεκτάσεως τῶν χώρων τούτων εἰς τοὺς ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτους χώρους, ὡς καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια. Διὰ τοῦ Π.Δ. τούτου δύναται νὰ προβλέπεται ἡ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰδικωτέρα ρύθμισις τῶν θεμάτων τούτων προκειμένου περὶ οἰκισμῶν χαρακτηρισθέντων ὡς παραδοσιακῶν, γενικῶς ἢ δι' ἕνα ἕκαστον τῶν οἰκισμῶν τούτων.

2. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 3334/1955 «περὶ μεταφορᾶς ἀγαθῶν ἐπὶ κομίστρῳ διὰ φορτηγῶν τριτρόχων αὐτοκινήτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀναφερομένων εἰς θέματα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Μεταφορῶν» ἐπιβαλλόμενον τέλος καταργεῖται διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν σταθμῶν αὐτοκινήτων. Τὰ δυνάμει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 511/1970 «περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας πρατηρίων ὑγρῶν καυσίμων, σταθμῶν αὐτοκινήτων, πλυντηρίων αὐτοκινήτων καὶ περὶ κυκλοφοριακῆς συνδέσεως ἐγκαταστάσεων μετὰ τῶν ὁδῶν», ἐκδιδόμενα Δ/γματα ρυθμίζουν ὡς πρὸς τοὺς σταθμοὺς αὐτοκινήτων πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διαρρύθμισίν των θέματα, τῶν λοιπῶν θεμάτων τῶν Διαταγμάτων τούτων ρυθμιζομένων ἐφ' ἑξῆς διὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένων Διαταγμάτων ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρχεται:

(α) Διὰ τὰς περιοχὰς τῆς Μείζονος Περιοχῆς Πρωτευούσης τὰς ρυθμιζομένας διὰ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 Π.Δ., ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Δ/τος τούτου.

(β) Διὰ τὰς λοιπὰς πόλεις τὰς ἐχούσας βάσει τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1971 πληθυσμὸν ἄνω τῶν δέκα πέντε χιλιάδων κατοίκων ὡς καὶ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἠπειρωτικοῦ τμήματος τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 προβλεπομένων Π.Δ. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως διά τινα περιοχὴν τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 ἀποφάσεων, ἐφαρμόζεται ὡς ὑποχρεωτικῶς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέσεων σταθμεύσεως, τὸ κατώτατον ὅριον τούτων, ὡς δι' ἑκάστην περίπτωσιν καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Π.Δ. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται οἱ εἰδικοὶ ὁρισμοὶ τούτων.

(γ) Διὰ τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν δέκα πέντε χιλιάδων κατοίκων καὶ τὴν ὕπαιθρον, πλὴν τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἠπειρωτικοῦ τμήματος τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰδικοῦ διὰ ταύτας ἢ τινα τούτων Π.Δ., ἐκδιδομένου ὁμοίως προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὰς παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, Π.Δ., ἢ τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 ἀποφάσεων δύναται νὰ ὁρίζεται ἡ ἀνάλογος ἐφαρμογὴ μόνον τῆς περιπτώσεως α τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 651/1977 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Δ. 349/1954, τροποποιήσεως τῶν «περὶ αὐθαιρέτων οἰκοδομικῶν κατασκευῶν διατάξεων κλπ.».

3. Ἡ περίπτωσις β τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 651/1977 δύναται νὰ ἐφαρμόζεται ἐφ' ἑξῆς κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 12 προβλεπόμενα, μόνον διὰ συμβόλαια ἢ προσύμφωνα συνταγέντα μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἰουλίου 1979.

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 653/1977 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιβαρύνσεως ἀπαλλάσσονται τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ὑπὸ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν ἀκίνητα ἢ τμήματα τούτων».

5. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, καθορίζεται ὁ χρόνος ἰσχύος τῶν ἐκδιδομένων ἀδειῶν ἐκτελέσεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν κατὰ μέγεθος ἢ περιπτώσεις οἰκοδομῶν, τρόπους οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως ἢ ἕτερα γενικὰ κριτήρια. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορίζονται καὶ οἱ λόγοι τῆς τυχὸν παρατάσεως τῆς ἰσχύος ταύτης, ἡ διαδικασία διαπιστώσεως τούτων καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια.

6. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, καταργεῖται ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. τῆς 17 Ἰουλίου/16 Αὐγούστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 551/1977.

Αἱ παρ. 5 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος προβλεπομένων Π.Δ., ἀπὸ ταύτης δὲ ἡ παρ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 17 Ἰουλίου/16 Αὐγούστου 1923 ἀριθμεῖται ὡς παρ. 4 αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ